BENDROJO TEISMO NUTARTIS (ketvirtoji kolegija)

2015 m. kovo 3 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Valstybės pagalba — Nyderlandų savivaldybės pagalba, suteikta futbolo profesionalų klubui — Sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį — Sprendimo priėmimo dieną visiškai įgyvendinta pagalbos priemonė — Priimtinumas — Aktas, kurį galima ginčyti“

Byloje T-251/13

Gemeente Nijmegen (Nyderlandai), atstovaujama advokatų H. Janssen ir S. van der Heul,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą S. Noë ir B. Stromsky,

atsakovę,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2013 m. kovo 6 d. Komisijos sprendimą C (2013) 1152 *final* dėl Nyderlandų futbolo profesionalų klubams *Vitesse*, NEC, *Willem II*, MVV, PSV ir *FC Den Bosch* 2008–2011 m. suteiktos pagalbos [Valstybės pagalba SA.33584 (2013/C) (*ex* 2011/NN)]

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Prek, teisėjai I. Labucka (pranešėja) ir V. Kreuschitz,

kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Ginčo aplinkybės

1 Gavusi įvairių skundų dėl to, kad kelios Nyderlandų savivaldybės suteikė pagalbą finansinių sunkumų turintiems futbolo profesionalų klubams, Europos Komisija 2011 m. gegužės 27 d. ir liepos 6 d. paprašė Nyderlandų Karalystės pateikti informaciją. Atsakymus į savo klausimus Komisija gavo atitinkamai 2011 m. liepos 26 bei 28 d. ir rugsėjo 1 d.

* Proceso kalba: nyderlandų.

2 Viena nagrinėjamos pagalbos priemonė buvo susijusi su ieškovės *Gemeente Nijmegen* (Neimegeno savivaldybė) 2010 m. rugsėjo 28 d. atliktu daugiafunkcio sporto komplekso *De Eendracht* teisės įsigyti išpirkimu (toliau – išpirkimo sandoris). Ši teisė buvo suteikta futbolo profesionalų klubui *Nijmegen Eendracht Combinatie* (NEC) pagal šio komplekso nuomos sutartį, sudarytą ieškovės ir NEC.

3 2013 m. kovo 6 d. Sprendimu C (2013) 1152 *final* dėl Nyderlandų futbolo profesionalų klubams *Vitesse*, NEC, *Willem II*, MVV, PSV ir *FC Den Bosch* 2008–2011 m. suteiktos pagalbos [Valstybės pagalba SA.33584 (2013/C) (*ex* 2011/NN)] (toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija pradėjo formalią tyrimo procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį, taikydama 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [SESV 108] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 4 straipsnio 4 dalį, be kita ko, dėl išpirkimo sandorio.

4 Atlikusi pirminį vertinimą Komisija ginčijamame sprendime laikinai nusprendė, kad išpirkimo sandoris yra valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį (žr. ginčijamo sprendimo 45–50 konstatuojamąsias dalis), ir kad yra didelių abejonių dėl jos suderinamumo su vidaus rinka.

Procesas ir šalių reikalavimai

5 Ieškovė pareiškė šį ieškinį; Bendrojo Teismo kanceliarija jį gavo 2013 m. gegužės 6 d.

6 Dokumentu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. rugpjūčio 7 d., Komisija, remdamasi Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalimi, pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

7 2013 m. rugsėjo 26 d. ieškovė pateikė savo pastabas dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo.

8 2014 m. gegužės 26 d. Bendrasis Teismas paragino bylos šalis pateikti pastabų dėl 2013 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Deutsche Lufthansa* (C-284/12, Rink., EU:C:2013:755) ir 2014 m. balandžio 4 d. Nutarties *Flughafen Lübeck* (C-27/13, EU:C:2014:240) įtakos šiai bylai. Šalys atsakė per nustatytus terminus.

9 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą, „kiek jis susijęs su tariama valstybės pagalba, [suteikta] NEC“;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

10 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną;

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

11 Ieškovė pastabose dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

12 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį Bendrasis Teismas gali priimti sprendimą dėl priimtinumo, nepradėdamas bylos nagrinėti iš esmės, jei šalis to prašė. Pagal šio straipsnio 3 dalį tolesnė proceso dalis vyksta žodžiu, nebent Bendrasis Teismas nusprendžia priešingai.

13 Šioje byloje Bendrasis Teismas, manydamas, kad viskas pakankamai aišku iš bylos dokumentų, nusprendė nepradėti žodinės proceso dalies.

Šalių argumentai

14 Komisija, pateikdama nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, pirmiausia tvirtina, kad ginčijamas sprendimas yra preliminari arba visiškai parengiamojo pobūdžio priemonė, nes jos galutinė pozicija dėl nagrinėjamos pagalbos turi būti išdėstoma sprendime, priimtame užbaigus formalią tyrimo procedūrą.

15 Paskui Komisija pabrėžia, kad ginčijamas sprendimas šioje byloje susijęs su priemone, kuri buvo visiškai įgyvendinta, nes šiuo sprendimu valstybės narės, priešingai negu pagal dar įgyvendinamą priemonę, neįpareigojamos sustabdyti priemonės taikymo.

16 Be to, Komisijos nuomone, nacionaliniai teismai nebegali nurodyti sustabdyti nagrinėjamos pagalbos teikimo, nes ji jau suteikta.

17 Dėl 8 punkte minėto Sprendimo *Deutsche Lufthansa* (EU:C:2013:755) ir Nutarties *Flughafen Lübeck* (EU:C:2014:240) įtakos šiai bylai Komisija iš esmės teigia, kad šie sprendimai nėra reikšmingi. Ji pabrėžia, kad pagal teismų praktiką reikia atskirti įgyvendintas pagalbos priemones, kaip antai išpirkimo sandorį, ir įgyvendinamas pagalbos priemones. Komisija taip pat mano, kad ieškinio priimtinumas siejamas su ieškiniu nacionaliniuose teismuose dėl pagalbos įgyvendinimo sustabdymo ir jau sumokėtų sumų grąžinimo, ir primena, kad pagalbos gavėjas visuomet gali ginčyti sprendimą, kaip antai ginčijamą sprendimą, pateikdamas prejudicinį klausimą.

18 Galiausiai Komisija pažymi, kad ieškinio priimtinumo pripažinimas nebūtų suderinamas nei su kompetencijos paskirstymu Europos Sąjungos teismui ir Europos Sąjungos sistemai, nei su Sutartyje numatytais teisių gynimo būdais, nei su gero teisingumo administravimo reikalavimais ir tinkamu administracinės procedūros vykdymu Europos Sąjungoje, nes Sąjungos teismas raginamas pateikti klausimų, dėl kurių jis dar neturėjo galimybės pareikšti nuomonės, vertinimą. Taigi tokio ieškinio nagrinėjimas iš esmės paankstintų ginčus iš esmės ir supainiotų skirtingas administracinių ir teisminių procedūrų stadijas.

19 Ieškovė visų pirma mano, kad, priešingai, negu teigia Komisija, iš Bendrojo Teismo praktikos negalima daryti išvados, kad reikia atskirti jau įgyvendintas ir įgyvendinamas pagalbos priemones.

20 Ieškovės nuomone, negalima neatsižvelgti į tai, kad sprendimas, kaip antai ginčijamas sprendimas, gali sukelti teisinių pasekmių, pagrindžiančių dėl šio sprendimo pareikšto ieškinio nepriimtinumą.

21 Paskui ieškovė teigia, kad nacionalinis teismas saistomas Komisijos pozicijos, išdėstytos ginčijamame sprendime. Kadangi Komisija nusprendė pradėti formalią tyrimo procedūrą, nacionaliniai teismai gali ir prireikus privalo nurodyti laikinai grąžinti nagrinėjamą pagalbą. Šiuo klausimu skiriantis Komisijos ir nacionalinio teismo vertinimams nacionalinis teismas negali atmesti prašymo grąžinti pagalbą, nebent iš anksto būtų pateiktas prejudicinis klausimas Teisingumo Teismui pagal SESV 267 straipsnį.

22 Dėl 8 punkte minėto Sprendimo *Deutsche Lufthansa* (EU:C:2013:755) ir Nutarties *Flughafen Lübeck* (EU:C:2014:240) įtakos šiai bylai ieškovė tvirtina, kad iš teismų praktikos matyti, jog sprendimas, kaip antai ginčijamas sprendimas, yra besąlygiškai privalomas ir tai reiškia, kad nacionaliniai teismai turi pareigą konstatuoti, kad padarytas SESV 108 straipsnio 3 dalyje numatytos pareigos sustabdyti įgyvendinimą pažeidimas, ir imtis tinkamų priemonių nagrinėjamose bylose. Ieškovės nuomone, nacionalinis teismas nagrinėjamoje byloje nebegali pats patikrinti, ar priemonė, dėl kurios Komisija pradėjo formalią tyrimo procedūrą, yra (nėra) valstybės pagalba, net jeigu Komisijos sprendime pateikti vertinimai yra preliminarūs.

23 Ieškovė taip pat pažymi, kad ginčijamas sprendimas turi neigiamų pasekmių, nes kyla didelė abejonė dėl nagrinėjamos priemonės teisėtumo. Ieškovės nuomone, galimybė remtis ginčijamu sprendimu nacionaliniuose teismuose ir poveikis NEC komerciniams santykiams yra šio sprendimo teisinės pasekmės, nesusijusios su pareiga sustabdyti nagrinėjamos priemonės įgyvendinimą.

24 Šiuo klausimu Komisija teigia, kad tai faktiniai padariniai, kurių negalima laikyti privalomomis teisinėmis pasekmėmis, iš esmės pakeičiančiomis ieškovės teisinę padėtį.

25 Ieškovės nuomone, abejonė dėl nagrinėjamos priemonės teisėtumo taip pat sukelia neigiamų pasekmių savivaldybės teisės aktuose nustatytai ir jos apskaitininko vykdomai teisėtumo kontrolei. Taigi, kai vykdydamas kontrolę apskaitininkas nustato neteisėtumo pavojus, kurių ieškovė negali paaiškinti, jis turi tai užfiksuoti savo ataskaitoje, kad ginčijamas sprendimas turėtų poveikį jos padėčiai.

26 Galiausiai ieškovė galvoja, kad Komisijos vertinimo dėl valstybės pagalbos egzistavimo šioje byloje laikinas pobūdis neturi įtakos ieškinio priimtinumui, nes sprendimas sukelia arba sukels savarankiškų teisinių pasekmių. Bendrasis Teismas iš principo turėtų atlikti visišką sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą, kaip antai ginčijamo sprendimo, kontrolę. Tačiau ši kontrolė apsiribotų klausimu, ar, atsižvelgiant į Komisijos turimą informaciją, ji taip pat galėjo teisėtai padaryti laikiną išvadą, kad egzistuoja pagalba arba kad bent yra didelių abejonių.

Bendrojo Teismo vertinimas

27 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką ieškinys dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį gali būti teikiamas dėl visų aktų, kuriuos priima institucijos, nepaisant tų aktų pobūdžio ar formos, tačiau kuriais sukeliama privalomųjų teisinių pasekmių, darančių įtaką ieškovo interesams ir iš esmės keičiančių jo teisinę padėtį (žr. 2008 m. liepos 17 d. Sprendimo *Athinaïki Techniki / Komisija*, C-521/06 P, Rink., EU:C:2008:422, 29 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

28 Taip pat reikia pažymėti, kad kalbant apie aktus ar sprendimus, kurių rengimas apima keletą etapų, ypač vidaus procedūrą, iš principo gali būti ginčijamos tik priemonės, šios procedūros pabaigoje galutinai patvirtinančios institucijos poziciją, o ne laikinos priemonės, skirtos galutiniam sprendimui parengti (žr. 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, Rink., EU:C:1981:264, 10 punktą; 1992 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. / Komisija*, T-10/92–T-12/92 ir T-15/92, Rink., EU:T:1992:123, 28 punktą ir 2005 m. lapkričio 21 d. Nutarties *Tramarin / Komisija*, T-426/04, Rink., EU:T:2005:405, 25 punktą).

29 Dėl Komisijos sprendimo pradėti formalią valstybės pagalbos tyrimo procedūrą, kaip antai ginčijamo sprendimo procedūrą, iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad tokį aktą galima ginčyti, nes jis gali sukelti savarankiškų teisinių pasekmių (šiuo klausimu žr. 2001 m. spalio 9 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-400/99, Rink., toliau – Sprendimas *Tirrenia*, EU:C:2001:528, 62 ir 69 punktus; 2013 m. spalio 24 d. Sprendimo *Deutsche Post / Komisija*, C-77/12 P, EU:C:2013:695, 53 punktą ir 2002 m. spalio 23 d. Sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. / Komisija*, T-346/99–T-348/99, Rink.,

EU:T:2002:259, 33 punktą ir nurodytą teismų praktiką), t. y. kai toks sprendimas nedelsiant sukelia teisiškai privalomų realių pasekmių valstybei narei, kuriai jis skirtas, arba nagrinėjamos pagalbos gavėjui arba gavėjams.

30 Toks kaip tik yra valstybei narei taikomos pareigos sustabdyti pagalbos priemonės įgyvendinimą, pradėtą apie tai nepranešus ir dar vis įgyvendinamos tuo metu, kai priimtas sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą, pagalbos priemonės įgyvendinimą atvejis (šiuo klausimu žr. 29 punkte minėto Sprendimo *Tirrenia*, EU:C:2001:528, 59 ir 62 punktus ir 29 punkte minėto Sprendimo *Deutsche Post / Komisija*, EU:C:2013:695, 52 punktą).

31 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką sprendimas pradėti įgyvendinamos priemonės, Komisijos pripažintos nauja pagalba, formalią tyrimo procedūrą neišvengiamai pakeičia šios priemonės teisinę reikšmę ir įmonių, kurioms ji taikoma, teisinę padėtį, ypač kiek tai susiję su tolesniu šios priemonės įgyvendinimu. Iš teismų praktikos matyti, be to, tai pripažįsta ir Komisija, kad ši išvada taikoma ne tik tuomet, kai įgyvendinamą pagalbos priemonę susijusios valstybės narės institucijos laiko esama pagalba, bet ir tuomet, kai šios institucijos mano, kad nurodyta priemonė nėra valstybės pagalba (šiuo klausimu žr. 29 punkte minėto Sprendimo *Tirrenia*, EU:C:2001:528, 57–59 punktus; 29 punkte minėto Sprendimo *Deutsche Post / Komisija*, EU:C:2013:695, 52 punktą ir 29 punkte minėto Sprendimo *Diputación Foral de Álava ir kt. / Komisija*, EU:T:2002:259, 33 ir 34 punktus).

32 Be to, jau nuspręsta, kad, kai Komisija pradeda formalią tyrimo procedūrą dėl įgyvendinamos priemonės, nacionaliniai teismai privalo imtis visų būtinų priemonių, kad būtų atsižvelgta į galimą pareigos sustabdyti minėtos priemonės įgyvendinimą pažeidimą.

33 Šiuo tikslu nacionaliniai teismai gali nuspręsti sustabdyti aptariamos priemonės įgyvendinimą ir nurodyti sugrąžinti jau pervestas sumas. Jie taip pat gali nuspręsti nurodyti taikyti laikinąsias apsaugos priemones, siekdami, pirma, apsaugoti atitinkamų šalių interesus ir, antra, užtikrinti Komisijos sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą veiksmingumą (8 punkte minėto Sprendimo *Deutsche Lufthansa*, EU:C:2013:755, 42 ir 43 punktai).

34 Atsižvelgiant į šiuos argumentus reikia nustatyti, ar ginčijamas sprendimas dėl nagrinėjamos priemonės nedelsiant sukelia teisiškai privalomų pasekmių, realių valstybei narei, kuriai jis skirtas, arba aptariamos pagalbos gavėjui arba gavėjams.

35 Šioje byloje, viena vertus, vis dėlto reikia konstatuoti, kad išpirkimo sandoris jau buvo visiškai įgyvendintas ginčijamo sprendimo priėmimo momentu.

36 Kita vertus, šis sprendimas akivaizdžiai susijęs su nauja pagalbos priemone, apie kurią nepranešta ir kuri ieškovės niekada nelaikyta esama pagalba, kad būtų galima daryti išvadą, jog sprendimas turėjo savarankiškų teisinių pasekmių vien dėl to, kad Komisija pasirinko procedūrą pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį (šiuo klausimu žr. 1992 m. birželio 30 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-312/90, Rink., EU:C:1992:282, 20–24 punktus).

37 Skirtingai nei sprendimas pradėti formalią įgyvendinamos priemonės tyrimo procedūrą, šio pobūdžio sprendimas, susijęs su visiškai įgyvendinta priemone, nesukelia savarankiškų teisinių pasekmių, nes jis neturi teisiškai privalomo, pakankamai greito ir realaus poveikio valstybei narei adresatei ir tiriamos pagalbos priemonės gavėjui ar gavėjams.

38 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad iš šios bylos matyti, kad nagrinėjamos priemonės įgyvendinimas negali būti sustabdytas, nes ji buvo visiškai įgyvendinta ginčijamo sprendimo priėmimo dieną.

39 Todėl, kiek tai susiję su nagrinėjamos priemonės įgyvendinimo sustabdymu, ginčijamas sprendimas negali turėti teisiškai privalomo, pakankamai greito ir realaus poveikio valstybei narei, ypač nacionaliniams teismams.

40 Antra, dėl savo turinio ir apimties ginčijamas sprendimas negali susijusiai valstybei narei sukurti pareigos imtis veiksmų susigrąžinti pritaikius nagrinėjamą priemonę suteiktą pagalbą.

41 Visų pirma iš Reglamento Nr. 659/1999 matyti, kad Komisijai, ketinančiai nurodyti susijusiai valstybei narei grąžinti laikinai suteiktą pagalbą, taikomos griežtos sąlygos.

42 Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 659/1999 11 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad nebūtų jokių abejonių dėl susijusios priemonės pagalbinio pobūdžio, kad būtų imamasi skubių priemonių ir kad būtų didelė rimtos ir nepataisomos žalos konkurentui rizika.

43 Tokios sąlygos, nustatytos siekiant priimti sprendimą, kurio turinys ir apimtis skiriasi nuo sprendimo pradėti formalią valstybės pagalbos tyrimo procedūrą, įrodo, kad valstybė narė, kuriai skirtas sprendimas, neturi bendros pareigos susigrąžinti neteisėtai suteiktą pagalbą remdamasi vien šiuo sprendimu.

44 Be to, tuomet, net jeigu nacionalinis teismas, nagrinėjantis prašymą šiuo klausimu, gali privalėti nurodyti grąžinti nagrinėjamą pagalbą, nesvarbu, ar nagrinėjama priemonė įgyvendinama, ar ne sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą priėmimo dieną, dėl to minėtas sprendimas negali įgauti teisiškai privalomo, nedelsiamo ir realaus poveikio.

45 Nacionalinio teismo pareiga nagrinėjant bylą nustatyti apsaugos priemones, susijusias su galima pagalbos priemone, reikalauja įvykdyti tokias priemones pagrindžiančias sąlygas, t. y. kad pripažinimas valstybės pagalba nekeltų abejonių, kad pagalba netrukus būtų pradėta teikti arba jau teikiama ir kad nebūtų konstatuotų išimtinių aplinkybių, kurios pagalbos susigrąžinimą padarytų netinkamą (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 11 d. Sprendimo *CELF ir ministre de la Culture et de la Communication*, C-1/09, Rink., EU:C:2010:136, 36 punktą).

46 Be to, reikia pabrėžti, kad nėra absoliučios besąlyginės nacionalinio teismo pareigos automatiškai vadovautis laikinu Komisijos vertinimu. Be kita ko, jau yra nuspręsta, kad, jeigu nacionaliniams teismams kyla abejonių dėl to, ar aptariama priemonė yra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, arba dėl sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą teisėtumo ar aiškinimo, jie, pirma, gali prašyti Komisijos paaiškinimų ir, antra, remdamiesi SESV 267 straipsnio antra ir trečia pastraipomis, kurias Teisingumo Teismas yra išaiškinęs, gali arba turi pateikti Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą (8 punkte minėto Sprendimo *Deutsche Lufthansa*, EU:C:2013:755, 44 punktas).

47 Galiausiai bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad šioje byloje ieškovė neįrodė, kad pareiškė ieškinį nacionaliniam teismui.

48 Todėl, kiek tai susiję su pagalbos sugrąžinimu, reikia konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas neturi teisiškai privalomo, nedelsiamo ir realaus poveikio valstybei narei, ypač nacionaliniams teismams.

49 Trečia, negalima konstatuoti, kad NEC komercinių santykių pasikeitimas dėl netikrumo, susijusio su nagrinėjamos priemonės teisėtumu, gali būti savarankiška ginčijamo sprendimo pasekmė.

50 Negalima nustatyti akivaizdaus priežastinio ryšio tarp abejonės dėl nagrinėjamos priemonės teisėtumo ir poveikio ieškovės teisinei padėčiai.

51 Be to, kitų ūkio subjektų komercinis netikrumas ir pagalbos priemonės gavėjo situacijos suvokimas, kaip ieškovo šioje byloje atveju, negali būti laikomi privalomomis teisinėmis pasekmėmis, kurių turi kilti dėl sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 1981 m. liepos

7 d. Nutarties *IBM / Komisija*, 60/81 R ir 190/81 R, Rink., EU:C:1981:165, 19 punktą; 2005 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-301/03, Rink., EU:C:2005:727, 30 punktą ir 2010 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, T-258/06, Rink., EU:T:2010:214, 151 punktą).

52 Taigi ieškovė negali teigti, kad ginčijamas sprendimas lėmė privalomas teisines pasekmes, kurios gali paveikti jo interesus labai pakeisdamos jo teisinę padėtį.

53 Todėl ginčijamas sprendimas šioje byloje negali būti laikomas aktu, kurį galima ginčyti.

54 Atsižvelgiant į tai, ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

55 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal pastarosios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtiną.

2. Priteisti iš *Gemeente Nijmegen* bylinėjimosi išlaidas.

Priimta 2015 m. kovo 3 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
M. Prek